

குறைந்தனரெனத் தடாரி முழக்கலாம். “திருமருவு புய
னயனெ டயிராவ தக்குரிசி லடிபரவு பழநிமலை கதிர்
காம முற்றுவளர் சிவசமய வறுமுகவ திருவேர கத்தி
லுறை பெருமாளே” என அருணகிரிநாதரும் அருளிச்செய்
துள்ளார்.

விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விடுத்த சக்கராயுதத்தைக்
கரத்தாற்பற்றிக் கழுத்தணியாக அணிந்துகொண்ட
தரகாகரணச் சங்கரித்து அச் சக்கரத்தை யெடுத்துத்
தரித்திருந்த முருகவேளை நோக்கித் திருமாலானவர்,
தணிகைப்புராணத் துள்ளவாறு தணிகை அசலத்திலே
தபயிழைத்து அச்சக்கராயுதம் பெற்றிருக்கின்றனர். அத்
தலமான்மியத்தில் வெளியாமாறே திருமால் அவதார
புருஷராய் தசரத ராமமூர்த்தியானவரும் பரமசிவனுத்
தரவுப்படி தணிகைத்தலம் புக்குச் சரவண சுவாமியை
நாடி யருந்தவனோற்று அச்சுவாமி பிரசன்னமானபின்
அவரிடஞ் சிவஞானோபதேசம் பெற்று அவர் கட்டளைப்
பிரகாரம் தம்மூர் போந்துய்ந்தனர்.

இன்னே பிரபலப் பிரமாண புஷ்டிமுழக்கம் எண்
ணில இருக்க; குமாரக்கடவுளும், அவர் தந்தையாரும்
விஷ்ணுவை வணங்கினார் வேல் சூல் வாங்கினாரென்றும்
உரை யெங்ஙனோ தலைப்படும்! இவ்வாறு போதிக்க
ஏதுவாயிருக்கின்ற அச்சத்திசூட மான்மியம் இக்கதை
யைத் தருமாயின் அது நியாய விரோத மோசமே
ஆமென்க. புளியைக் கண்டு வாயுறுமாறு சிவானந்த
நடனங்கண்டு ஆனந்தமடைவான் சித்திரசூடத் துறை
யுந் திருமால், ஆண்டுத் தானொரு தலைவனாயிருதல் எஞ்
ஞான்றுஞ் சாலாதென்க. நியாயமின்றிச் சிவபிரானையுஞ்
சிவகுமாரனையுஞ் சிவனடியாரையுஞ் சிவசின்னங்களை
யுஞ் சிலர் இழித்துரைப்பதற்குப் பூர்வகாலங்களில்
நிமிர்ந்த பொல்லாங்கு காரணமன்றோ? விளக்குதும்—

தஷுப்பிரஜாபதியுடைய யாகசாலையின்கண் விஷ்ணு
வைப் பரத்துவமாகக் கொண்டிருந்த பிராமணரைத்
ததிசி முனிவர் நோக்கித் தஷுகாண்டத்து ௨௬ - ம் அத்தி
யாயம் ௨௦, ௨௬, ௨௭ - ம் சுலோகங்களில் வருமாறு
“ஆபாச அந்தணர்களால்! நீவிர் யாவரும் சாஸ்திரங்களிற்
கேடுடை அருத்தத்தில் மனப்பற்றுளார்களும், எக்கா
லுஞ் சிவத்துரோக புத்தியுளார்களும், சிவார்ச்சனத்திற்
பராமுகமுளார்களும், சிவனடியாரை இதழ் சித்தமுளார்
களுமாகி எல்லா நரகங்களிலும் வீழ்வீர்களாக” எனச்
சபித்திருக்கின்றார். இவ்விதம் தென்மொழிப்புராணத்து
அனந்தன் சாபநீங்கு படலத்திலும்—

“பேசரிய மறைகளெலாம் பராபரனீ
யெனவணங்கிப் பெரிது போற்றும்
ஈசனையு மன்பரையு நீற்றெடுகண
டிகையினையு மிகழ்ந்து நீவிர்
காசினியின் மறையவரா யெந்நாளும்
பிறந்திறந்து ஈதியு ருது
பாசமத னிடைப்பட்டு மறையுரையா
நெறியதனிற் படுதி ரென்றான்”

என வரும். பிருகுமுனிவரின் ஆச்சிரமத்திருந்த அவர்
மனைவியாய் கியாதியையும் அங்கண் அடைக்கலம் புக்
கிருந்த அசுரரையும் விடாமெனச் சினவிக் கொலை
யிழைத்த விஷ்ணுவை நோக்கி, உபதேசகாண்டத்தின்
௬ - ம் அத்தியாயத்து ௨௬, ௨௭ - ம் சுலோகங்களில் வரு
மாறு “இவ்விஷ்ணுவுக்குப் பூலோகத்திற் கோடி கோடி
சனன முண்டாகி ஒவ்வொரு சனனத்தும் அதிதுக்கந்
தராநின்ற மனைவியிழைத்தல் நேரிடுக. இவ்விஷ்ணுவை
மட்டும் ஆராதிக்கும் பத்தர்கள் பாஷண்டர்க ளாகக்
கடவர்” என அம்முனிவர் சபித்துள்ளார். அங்ஙனம்,